

Viherhuone

Metsäresepti -hanke

Berfin Üstün

Lilli Koivula

Kai Kalliola

Toukokuu 2023

SISÄLLYS

1	KUVAUS KOKO HANKKEESTA.....	3
2	VIHERHUONE JA SEN KUVAUS OSANA HANKETTA.....	4
3	TAVOITE JA TARKOITUS.....	5
4	VIHERHUONE OSAHANKKEEN KUVAUS VAIHEITTAIN.....	7
	4.1 Toteuttajat ja heidän roolinsa ja tehtävänsä.....	7
	4.2 Toteutusaikataulu.....	7
	4.3 Resurssit ja mahdolliset kustannukset.....	9
	4.4 Mahdolliset riskit ja niiden hallinta.....	9
5	TUOTOS JA EHDOTUKSET SEN KÄYTTÖÖNOTOSTA.....	10
	5.1 Tuotos.....	10
	5.2 Sisäänkäynnit, aulatilat ja yleiset tilat.....	11
	5.3 Opetustilat.....	12
	5.4 Viherhuone.....	13
	5.5 Konseptin käyttöönotto.....	14
6	VIESTINTÄ JA RAPORTOINTI.....	15
7	TYÖAJANSEURANTA OPISKELIJOITTAIN.....	16
	7.1 Lilli Koivula.....	16
	7.2 Kai Kalliola.....	17
	7.3 Berfin Üstün.....	17
8	ARVIOINTI.....	19
	8.1 Lilli Koivula.....	19
	8.2 Kai Kalliola.....	19
	8.3 Berfin Üstün.....	20
9	LÄHTEET.....	21

1 KUVAUS KOKO HANKKEESTA

Hankkeen tavoitteena on edistää opiskelijoiden hyvinvointia, parantaa opiskeluviihtyvyyttä, opintojen etenemistä ja pysyvää luontosuhdetta. Hankkeessa kehitetään yhdessä monialaisen opiskelijatiimin kanssa Metsäresepti-toimintamalli, jonka avulla pyritään myös pelillistämistä ja digitalisaatiota hyödyntäen saamaan luonto osaksi opiskelijan arkea. Hankkeessa kehitetään, sovelletaan ja systematisoidaan olemassa olevaa tietoa konkreettiseksi toimintamalliksi, joka jalkauteaan TAMK:n eri tutkinto-ohjelmien opintoihin. Toimintamalli rakennetaan helposti sovellettavaksi myös muissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa.

Projektin organisaatioon kuuluu projektipäällikkö Ulla Häggblom, asiantuntija-opettajat Marja-Leena Lähteenmäki sekä Toni Männistö, opiskelijakunta Tamkon asiantuntija Hannastiina Ruismäki ja harjoittelija sekä opiskelijatiimin vetäjä Anna-Maria Vuorinen.

Vuoden 2023 projektin Työpaketti 1 vaiheeseen on valittu monialainen tiimi TAMK:n opiskelijoita. Opiskelijat ovat jalkautuneet pienryhmiin, joista kukin tekee jatkoon valitusta ideastaan loppuraportin. Loppuraportti on käsikirjoituksen kaltainen Metsäresepti, jonka toiminta on toteutettavissa syyslukukaudesta 2023 alkaen. Lopullinen Metsäreseptin käsikirjoitus käsittää syyslukukauden 2023 sekä kevätlukukauden 2024 ohjelman pohtien sen konkreettista toteutuskelpoisuutta.

2 VIHERRUONE JA SEN KUVAUS OSANA HANKETTA

Viherhuoneen idea kehittyi ryhmäläisten yhteisestä halusta lisätä opiskelijoiden viihtyvyyttä kampusalueella. Tampereen ammattikorkeakoulun tiloja pidettiin epäviihtyisinä ja laitosmaisina. Projektin ideointivaiheessa ryhmä pyöritteli ajatuksia siitä, miten sekä yleisiä tiloja, että luokkatiloja saataisiin hyvinvointia, tuottavuutta ja luomista tukeviksi. Tilojen laajuuden ja muutosten suurten kustannusten vuoksi esimerkiksi erilaiset sammalseinät ja muut luontoaiheiset sisustusprojektit päätettiin hylätä. Näin päädyttiin ajatukseen erityisen viherhuoneen luomisesta kampukselle.

Viherhuonetta ja sen tarkoitusta tutkimme kahdesta eri näkökulmasta. Se voisi olla rauhoittava tila, jossa voisi esimerkiksi olla samantapainen hiljaisuusvaatimus, kuin kirjastotiloissakin ja puhelimet ja muu elektroniikka olisi kielletty. Siellä olisi mahdollisuus rauhoittua ja rentoutua luonnonkasvien, luontoäänien ja käsin kosketeltavien luontoasioiden, kuten puun ja kiven kanssa. Toisesta näkökulmasta katsottuna, se voisi myös olla yhteisöllinen ja sosiaalinen tila, jossa voitaisiin tavata uusia ihmisiä, joilla on sama mielenkiinto luonnossa oleskelua ja harrastamista kohtaan. Viherhuoneen olisi mahdollista toimia myös koko Metsäreseptihankkeen eri osahankkeita yhdistävänä ”hubina”, josta löytyy tietoa muun muassa tulevista tapahtumista, paikallisista harrasteryhmistä ja läheisistä luontopoluista.

Päädyimme lopulta kehittämään ajatusta viherhuoneesta, joka toimisi eräänlaisena yhtymäkohtana kaikille metsäreseptiin liittyville eri osa-alueille ja projekteille. Viherhuone olisi siis osaltaan ohjaamassa opiskelijaa kaupungista luontoon. Pandemian jälkeisessä ajassa opiskelijat viettävät yhä enemmän aikaa itse kampuksella, ja viherhuone asetettuna keskeiselle paikalle altistaisi lähes kaikki opiskelijat luontoteemalle ja metsäreseptille. Se olisi myös näkyvä osa Tampereen ammattikoulun brändiä siellä vieraileville ihmisille. Ryhmässä keskusteltiin myös Tampereen ammattikorkeakoulun lattiaan liimattavista virheistä teipeistä, jotka ohjaisivat ihmisiä sisäänkäynneiltä viherhuoneeseen ja tienviitoista, jotka osoittaisivat viherhuoneen ja lähimmät ulkoilureitit viereisen Kaupin puiston läheisyydessä.

3 TAVOITE JA TARKOITUS

Tavoite on luoda TAMKin pääkampuksen tiloista mahdollisimman hyvin työnte-koä ja opiskelua tukevat tilat. Luontoteema tuotaisiin koulun tiloissa myös pää-sisäänkäynneille, sekä Teiskontien, että Kuntokadun puolelle, jolloin sisäänkäyn-tinäkö näkymä saadaan edustavaksi ja teema / brändi näkymään heti sisään astutta-essa. Nyt kouluun sisään tullessa avautuva näkö näkö ei ole edustava ja persoo-nattomuutensa vuoksi ei juuri herätä tunteita.

Luontoteeman tuominen näkyväksi koko koulun julkisissa tiloissa antaisi kampuk-selle persoonallisen ja muistettavan ilmeen ja olisi varmasti vetovoimatekijä sekä uusille opiskelijoille, että henkilökunnalle. Viihtyisillä tiloilla on suuri vaikutus työ-motivaatioon, olipa kyseessä sitten TAMKin työntekijä tai opiskelija.

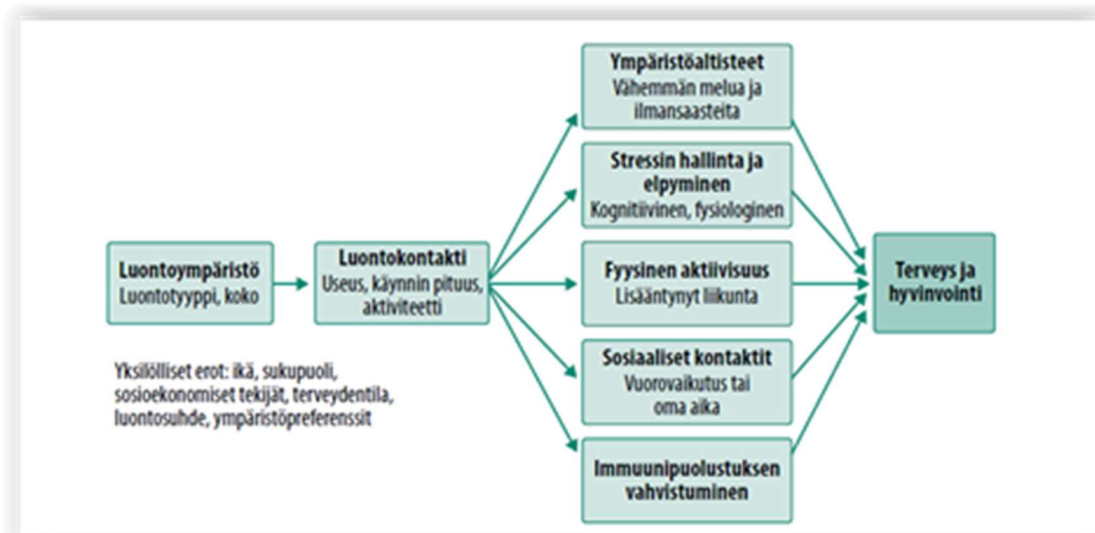
Osassa koulutusohjelmia on lukujärjestyksessä tuntitolkulla "hyppytunteja", eli vapaata aikaa oppituntien keskellä, eikä pidemmältä kouluun saapuvien ole mie-lekästä lähteä väliajaksi kotiin. Koululla on tarpeeseen nähden tavattoman vähän tiloja, joissa väliajan voi käyttää tehokkaaseen opiskeluun tai rentoutumiseen. Koko viherhuone osahankkeen tavoite ja tarkoitus on lisätä koulun sisätilojen viih-tyyisyyttä ja siten lisätä työmotivaatiota kaikkien koulussa työskentelevien ja opis-kelevien keskuudessa. Hyvä työmotivaatio johtaa parempiin tuloksiin.

Ihmisellä on synnynnäinen halu etsiä merkityksiä ja selityksiä kaikelle toiminnal-leen ja tekemiselleen. Ihminen ei motivoitu, ellei hän koe tekemistään mie-leiseksi. Laadukasta tulosta ei saavuteta ainoastaan kyvyillä ja taidoilla, vaan sii-hen tarvitaan myös motivaatiota. (Viitala, 2021) Työmotivaatio on osa työhyvin-vointia, joka on määritelty eri tavoin alkuperästä riippuen. Esimerkiksi Jari Haka-sen ja Työterveyslaitoksen yhteisjulkaisun (2011) mukaan työhyvinvointi tarkoit-taa turvallista, terveellistä ja tuottavaa työtä. Työtä tekevät ammattitaitoiset työn-tekijät, jotka kuuluvat hyvin johdettuun organisaatioon. Kun näin tapahtuu, työn-tekijät ja työyhteisöt kokevat työnsä tarkoituksenmukaisena ja hyödyllisenä. On tärkeää huomata, että parhaat työmenetelmät kannustavat tehokkaaseen ajan-hallintaan myös henkilökohtaisessa elämässä.

Mäkikangas ja Hakanen (2017) ovat ottaneet yksityiskohtaisemman lähestymistavan työhyvinvoinnin monitahoisuuden kuvaamiseen. He esittävät perinteisen tutkimusnäkökulman, joka keskittyy työn negatiivisiin vaikutuksiin. He kuitenkin tunnustavat myös positiivisten tunteiden vaikutuksen. Työhyvinvoinnin positiiviset kuvaajat käsittävät työn imun ja työtyytyväisyyden, kun taas negatiivisiin sisältyvät työuupumus, työhön kyllästyminen (toisteinen tai haasteeton työ) ja työhölmismi. (Mäkikangas & Hakanen, 2017)

On syytä muistaa, että ajatus työhyvinvoinnista vaikuttaa sekä yksilön omaan elämänlaatuun että työnantajansa tunnustukseen ja suoritukseen (Työterveyslaitos, 2019; Mäkikangas & Hakanen, 2017, s. 103- 114; 120). Siksi korkeakoulututkinnon suorittaneiden urapolkumme alkaessa meidän tulee pysyä tietoisina hyvinvoinnistamme, pyrkiä ylläpitämään positiivista ja terveellistä työ- ja perhe-elämän tasapainoa ja kannustaa muita työympäristössä toimimaan samoin.

Töissä ja opiskeluympäristössä viihtymisellä on siis laajempi merkitys ihmisen kokonaisyhyvinvointiin, kuin ehkä ymmärrämme, joten kehityskohteena viihtyisä ympäristö ei ole lainkaan niin vähäpätöinen ja merkityksetön, kuin äkkiä ajateltuna saattaa tuntua.

KUVIO 1. Luonnon hyvinvointi- ja terveyshyötyjen mahdolliset vaikutusmekanismit. (Tyrväinen & Lanki & Sipilä & Komulainen, 2018)

4 VIHERRUONE OSAHANKKEEN KUVAUS VAIHEITTAIN

4.1 Toteuttajat ja heidän roolinsa ja tehtävänsä

Omaa osahankettamme, eli viherhuonetta oli toteuttamassa kolme henkilöä, jotka valikoituivat ensimmäisellä tapaamiskerralla. Mukana toteutuksessa olivat Berfin Üstün, Lilli Koivula ja Kai Kalliola.

Berfin Üstün toimi ryhmän projektipäällikkönä, selvitti mahdollisuutta toimia ruokalan tai kahvion uusissa tiloissa, kontaktoi hanketyöryhmää sekä teki lopullisia palautusmateriaaleja.

Lilli Koivula kontaktoi muun muassa tilapalveluita ja palvelukäytävän kehittämisen vastuuhenkilöä Merja Hanhimäkeä ja tuotti loppuraporttiin ideakuvia mahdollisista toteutuksista kampukselle.

Kai Kalliola toteutti muun muassa markkinointisuunnitelmaa, asiakaspolkuja, raportteja sekä yhteisiä materiaaleja.

4.2 Toteutusaikataulu

Toteutusaika opiskelijatiimeillä oli helmikuun alusta toukokuun loppupuolelle asti.

Viikoilla 6–7 teemana oli ideointi ja ideoiden testaus.

Ideoimme ryhmässämme kolme erilaista toteutusvaihtoehtoa Metsäresepti-hankkeen erilaisilla ideointimenetelmillä ja keräsimme palautetta muun muassa omien tutkinto-ohjelmien opiskelijaryhmiltä. Kehitimme ideoita saadun palautteen pohjalta. Hanketyöryhmä antoi kullekin ryhmälle mahdollisuuden lähteä toteuttamaan yhtä kolmesta ideasta.

Viikoilla 8 ja 10 teemana oli omaan ideaan syventyminen ja sen tarkentaminen. Syvennyimme jatkojalostukseen valittuun idean lähdemateriaaliin, kokemuksiin ja tarkensimme omia tavoitteitamme. Pohdimme myös, miten viherhuonetta voisi

4.3 Resurssit ja mahdolliset kustannukset

Viherhuoneen projektiryhmälle ei ollut annettu minkäänlaista budjettia suunnitelman toteuttamiseen. Arvioimme, että monet sisustukselliset ja somisteisiin liittyvät muutokset tilaan olisivat toteutettavissa edullisesti ja vaadittavat työt mahdollisesti jopa talkoovoimin. Jos budjettia olisi annettu enemmän, viherhuoneessa olisi voitu toteuttaa muun muassa hyvinvointiteknologian tarjoamia ratkaisuja videon ja äänen avulla. Viherhuone kaipaisi myös jatkuvaa ylläpitoa huonekasvien ja yhteyshenkilöiden, ja metsäreseptin aktiviteeteistä ilmoittamisen osalta ja arvioimmekin, että yksi suurimpia tarvittavia resursseja olisi aktiiviset metsäreseptiin osallistujat ei vain sen luontivaiheessa, vaan jatkossakin.

Erityisen suuren rahoituksen avulla viherhuoneen tapaista sisustamista ja luontoympäristöjä voitaisiin laajentaa koko kampuksen alueelle, jolloin kaikki opiskelijat voisivat hyötyä sen eduista luokkatilasta, tai tutkinto-ohjelmasta riippumatta. Tällöin puhuttaisiin jo luultavasti satojen tuhansien eurojen sijoituksesta ja tällaisen muutostyön budjetointiin tarvittaisiin ammattilaisarvio arkkitehdiltä. Haluaisimme kuitenkin ajatella, että hyödyt olisivat tämän rahan arvoisia ja meidän tulee myös muistaa, että myös mielenterveys- ja jaksamisongelmat tulevat yhteiskunnalle kalliiksi.

4.4 Mahdolliset riskit ja niiden hallinta

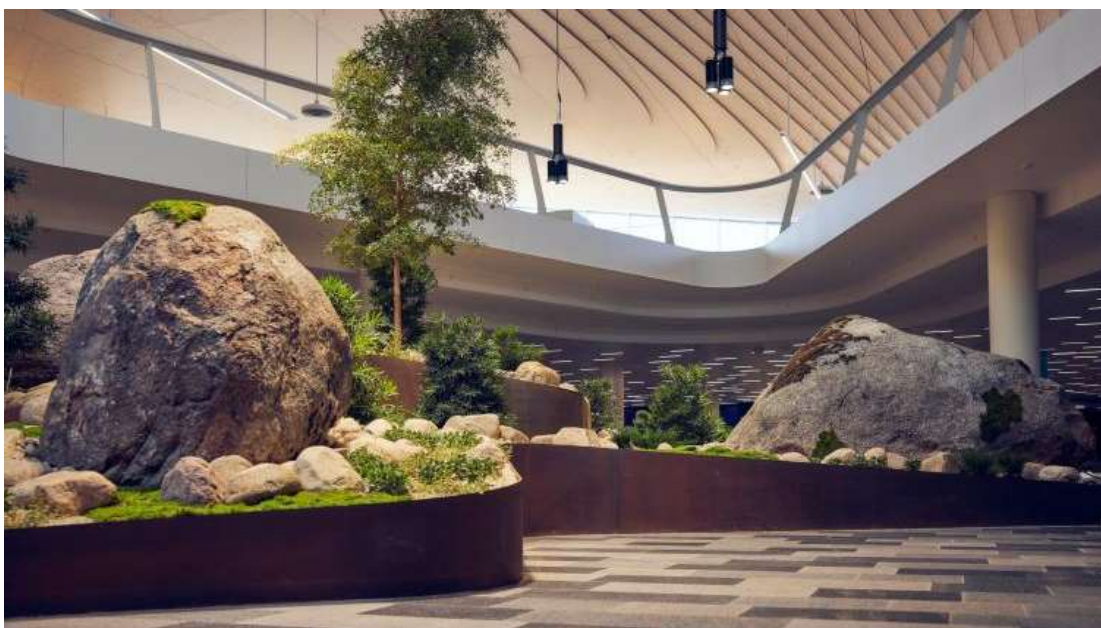
Projektiryhmämme ei löytänyt suuria riskejä viherhuoneen toteuttamisessa, mutta kokouksissa puhuttiin tilan koon ja siitä kiinnostuneiden suhteesta. Jos viherhuoneen suosio olisi suurta ja tila pieni, olisi mahdollista, että kaikki kiinnostuneet eivät mahtuisi sinne ja siitä tulisivat ruuhkainen tila. Toisaalta jos kiinnostus olisi pientä ja tila kovin suuri, se olisi autio ja resursseja valuisi hukkaan. Ehkä suurin ongelma tilan järjestämisessä on tähän toteutukseen sopivien tilojen käytännössä täydellinen puuttuminen TAMKin pääkampuksella.

5 TUOTOS JA EHDOTUKSET SEN KÄYTTÖÖNOTOSTA

5.1 Tuotos

Osaprojektimme tuotos on ehdotus / konsepti, koska käytännön toteutukseen emme kyenneet löytämään koululta sopivaa tilaa. Kohdistammekin siis ehdotuksemme sisällytettäväksi ja huomioon otettavaksi tulevilla muutostöissä ja remonteissa sekä mahdollisissa kampuksen laajennushankkeissa tulevaisuudessa.

”Luontotilojen suunnittelu on uudenlainen keino luoda palauttavia ympäristöjä toimistoihin tai vaikkapa osaksi oppilaitosten, sairaaloiden ja hoitolaitosten arkea. Ne voivat esimerkiksi tuoda metsän hyvinvointivaikutuksia sinne, missä ihmiset ovat.” (Tutkimusprofessori Liisa Tyrväinen, Luonnonvarakeskus).

KUVA 2. Helsinki-Vantaan lentoaseman uuden terminaalin aulatilan kivipuutarha. (Finavia)

5.2 Sisäänkäynnit, aulatilat ja yleiset tilat

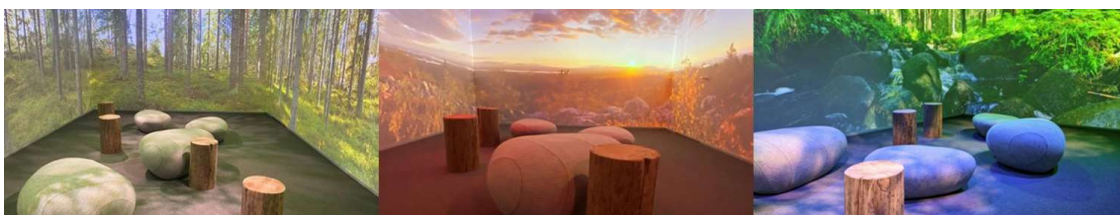
Sisäänkäyntinäkyymiin panostetaan sekä Teiskontien puoleisella sisäänkäynnillä, että varsinaisella pääsisäänkäynnillä Kuntokadun puolella. Sisäänkäyntien aula-tilojen pintamateriaaleina käytetään mahdollisuuksien mukaan luonnonmateriaaleja ja vältetään kiiltävien pintojen käyttöä. Kiiltävät pinnat heikentävät tilojen esteettömyyttä tekemällä tilasta näkörajoitteisille hankalan hahmottaa.

Myös kasveja tai sisäpuutarha tuodaan näkyväksi elementiksi tiloihin.

Luonnonmukaista suunnittelua kutsutaan myös nimellä biofiilinen suunnittelu, joka käsittää kaikkien luontoon liittyvät elementit. Luonto voidaan tuoda tilaan myös virtuaalisena elementtinä, esimerkiksi seinälle heijastettavana kuvana tai näytön kautta. Tilassa voidaan toistaa myös luontoääniä; puron solinaa, linnun laulua tai tuulen huminaa. Helsinki-Vantaan lentoasemalla WC-tilat on sisustettu suomalaisiksi metsäksi luontoäänineen ja ne keräävät ihastusta kautta maailman.

Suurin viihtyvyyteen ja jakamiseen vaikuttava sisätilojen elementti on kuitenkin luonnonvalo. Luonnonvalon maksimointi tulee huomioida kaikissa oppilaitoksen tiloihin tehtävissä muutos ja korjaustöissä. Erilaisia keinoja tuoda luonto osaksi sisätiloja:

- kasvit
- kuvat luonnosta, kuten luontoaiheiset tapetit
- materiaalit
- äänet
- raikas ilma
- luonnonmateriaalit huonekaluissa ja sisustusmateriaaleissa.

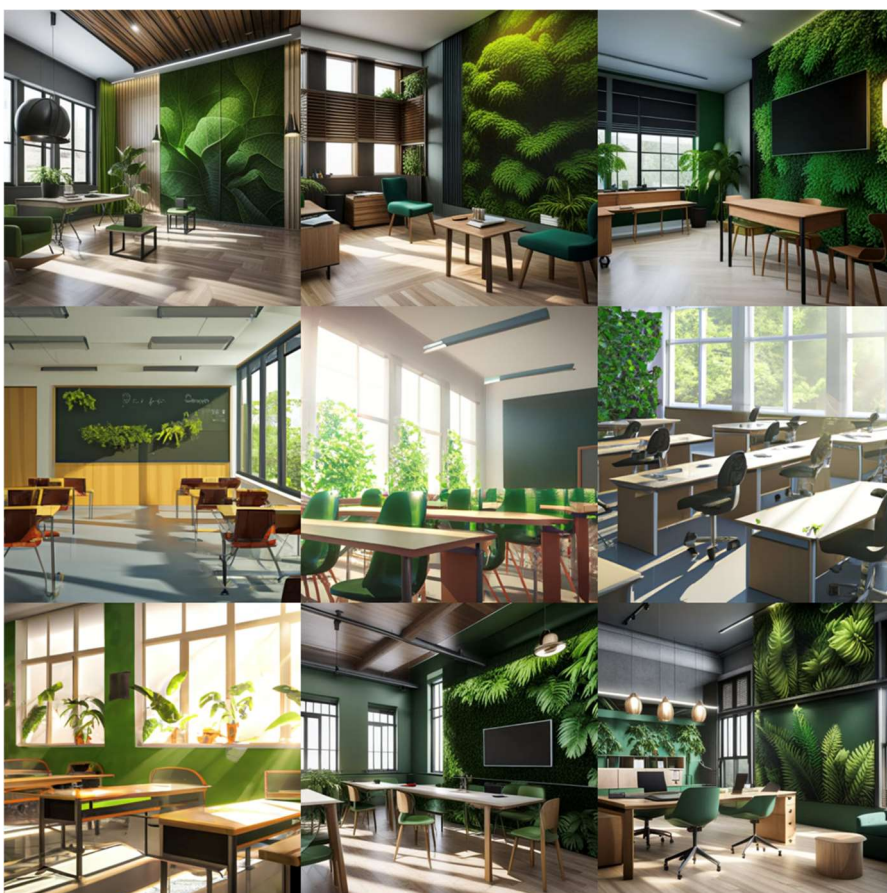

KUVA 3. Luonnonvarakeskuksen virtuaalinen luontohuone eri teemoilla. (LUKE & MTV)

5.3 Opetustilat

Opetustiloihin luonto tuodaan luomaan viihtyisää oppimisympäristöä pääosin samoja keinoja käyttäen, kuin julkisiin tiloihin. Luokkatilasta valitaan esimerkiksi yksi seinä, joka on kaikkien luokkatilassa työskentelevien nähtävissä normaalissa opetustilanteessa ja lisätään tälle kyseiselle seinälle luontoaiheita joko kuvina, maalauksina tai digitaalisesti. Kolumme lahjakkaat opiskelijat varmasti ovat halukkaita toteuttamaan erilaisia maalauksia jne. omaan opintosuuntaansa soveltuvia aiheita piristämään luokkatiloja.

Luokkatilojen suunnittelussa pitää myös ottaa luonnonvalo erityisen tarkasti huomioon siten, että jokaisella luokassa työskentelevällä on mahdollisuus nähdä ikkunasta ulos. Metsäresepti-projektin Kick-off-tilaisuudessa oli mullistavaa ensimmäisen kerran nähdä luokkatilasta ulos opintojen toisen vuoden jälkimmäisellä puoliskolla (Lilli Koivula).

KUVA 4. Konseptikuvia opetustilojen luontototeutuksista. (Dalle-E AI-kuva-generaattori)

5.4 Viherhuone

Pyrimme edelleen löytämään erityisesti luontoteemaan pyhitetylle tilalle paikan kampukselta, johon on mahdollista tehdä joko täysin rentoutumiseen ja hiljentymiseen ilman digilaitteita tarkoitettu tila tai sosiaaliseen kanssakäymiseen kannustava tila. Luonnon lisäksi opiskelijoiden (ja ihmisten ylipäätään) hyvinvoinnille tärkeitä ovat terveet sosiaaliset suhteet.

Opiskelijoille suunnattu verkostoituminen ja sosiaalinen toiminta on pääosin alkoholin nauttimiseen keskittyvää ja aamuyöhön asti jatkuvaa. Nämä yleisesti hyväksytyt ja ”opiskelijaelämään kuuluvat” aktiviteetit eivät sovi kaikille, eivätkä myöskään tuo opiskelijan hyvinvointia tai opinnoissa menestymistä. Tähän rinnalle olisi oltava vaihtoehto ja terveempi tapa kohdata eri opiskelualojen opiskelijoiden kanssa, johon Viherhuone-konseptina on yksi vaihtoehto.

KUVA 5. Viherhuoneen konseptikuvia. (Dalle-E AI-kuvageneraattori)

5.5 Konseptin käyttöönotto

Kuten luvun viisi alussa todettiin, ehdotusten käyttöönotto tulee tapahtua asteittain ja nämä ehdotukset tulee huomioida tulevien korjausten, kunnostusten ja lisärakentamisen projekteissa. Lisäkustannus tulee arvioida ja suhteuttaa tulevaan säästöön kasvavana työmotivaationa ja vähentyneinä henkilöstön ja opiskelijoiden sairauspoissaoloina.

Luonnolla on kiistaton yhteys psyykkiseen, fyysiseen ja henkiseen hyvinvointiimme. Sen on havaittu tukevan luovuutta ja aivojen toimintaa. Kasvien on todettu helpottavan työtiloissa stressiä, parantavan keskittymiskykyä ja kasvattavan tuottavuutta jopa 15 prosenttia. Kansainväliset jätit, kuten Facebook, Amazon ja Microsoft, ovat tuoneet luonnon osaksi toimistojensa sisätiloja – sama ilmiö näkyy myös suomalaisissa toimistoissa. (Kohina Oy)

Huomioon tulee ottaa myös parantuvat opintosuoritukset ja lisääntynyt vetovoima oppilaitoksena. Näitä on vaikea arvottaa, mutta mikään mainituista osa-alueista ei heikkene, jos tilojen viihtyisyyttä lisätään. Opiskelijat ja työntekijät haluavat vaikuttaa ympäristöönsä ja jos ”omien” tilojen viihtyisyyden lisäämiseen annetaan lupa, voi lopputuloksena syntyä jotain mahtavaa.

Koska itse opiskelen rakennusarkkitehdin tutkintoa, ehdotan vielä loppukaneettina kiinteistöpalveluille, että laittakaa ihmeessä teidän työpajoistanne ja kyseleistä suoraan viestiä suuntautumisalamme opettajille, saatte 120 innostunutta opiskelijaa osallistumaan projekteihin. Intran informaatiokaaokseen hukkuu isotkin asiat, sitä ei voi todellisuudessa pitää tiedotuskanavana. (Lilli Koivula)

6 VIESTINTÄ JA RAPORTOINTI

Projektiryhmälle luotiin oma tiimi Teamsiin sekä WhatsApp-ryhmä. Projektiryhmä viesti sekä näiden kanavien kautta, että myös kasvokkain. Ajan puutteen ja päällekkäisten menojen vuoksi kaikki ryhmäläiset eivät päässeet aina paikalle koko Metsäreseptin yhteisiin kokouksiin, mutta paikalle päässeet pitivät muita ajan tasalla projektin etenemisestä ja uusista käänteistä. Osahankeryhmämme loi vetäjien pyytämiä väliraportteja projektin etenemisestä sekä tarvittavaa materiaalia ja loppuraportin.

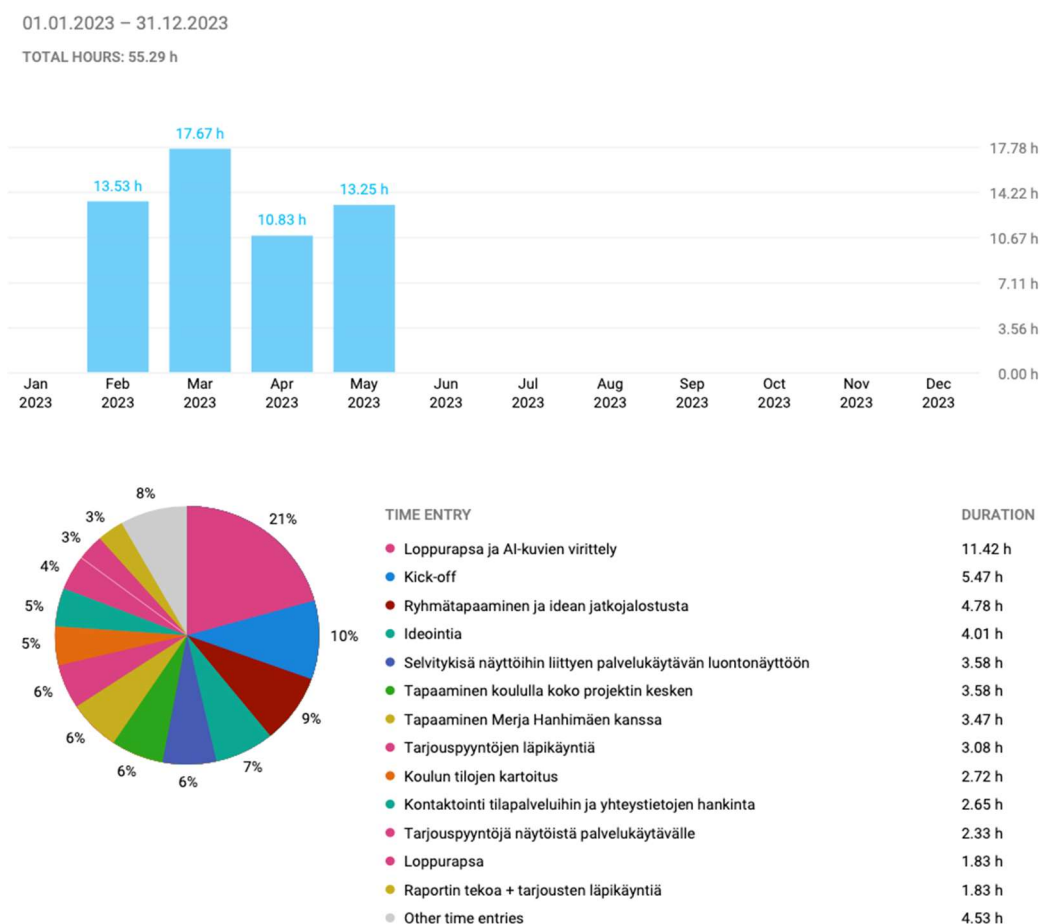
Projektiin kuuluvat opettajat ja Anna-Maria Vuorinen olivat ryhmäämme yhteydessä tapaamisissa paikan päällä TAMKilla, sähköpostilla ja etäpalaverin kautta. Koko projektihankkeen viestinnästä emme vastanneet mutta sitä oli muun muassa nähtävillä TAMKin intrassa, hankkeen omilla nettisivuilla sekä Tamkon Instagram tilillä.

7 TYÖAJANSEURANTA OPISKELIJOITTAIN

7.1 Lilli Koivula

Käytetty työaika projektiin on 17.5.2023 mennessä 55,29 h, josta suurin osa on kulunut ideointiin ja loppuraportin kirjoittamiseen.

Opintosuuntamme vastaavan opettajan taholta ei ole luvattu opintopisteitä tästä projektista (vaikka kahdesti on lupailtu), joten olen ollut mukana rakkaudesta lajiin ja mielenkiinnosta koulun tilojen kehitykseen. Projektin aikataulu on ollut hieman haastava, koska meille ilmaantui hiihtoloman jälkeen lukujärjestykseen täydellisenä yllätyksenä 10 op verran lisää opintoja aiemmin hyvin tyhjältä näyttäneelle kevätlukukaudelle.

KUVA 6. Työaika kuvaajina. Tarkempi työaika raportin liitteissä.

7.2 Kai Kalliola

Käytetty työaika projektiin on yhteensä 81,5 tuntia, josta suurin osa kului ideointiin, tapaamisiin tai palavereihin ja loppuraportin työstämiseen. Työaikaa kului erityisen paljon projektin alkupuolella ja vähemmän loppupuolella täysiaikaisen palkkatyön alettua. Jälkikäteen tarkasteltuna esimerkiksi markkinointisuunnitelmaan ja asiakaspolkuun käytetty aika olisi voitu käyttää paremminkin tämän osahankkeen näkökulmasta, mutta sen puheeksi ottamisesta koko työryhmälle oli hyötyä projektille kokonaisuudessaan. Olisin myös toivonut, että tätä osahanketta olisi päästy toteuttamaan käytännön tasolla jo tänä keväänä, kun nyt periaatteessa kaikki tunnit on käytetty idean teoriatasoiseen kehittämiseen.

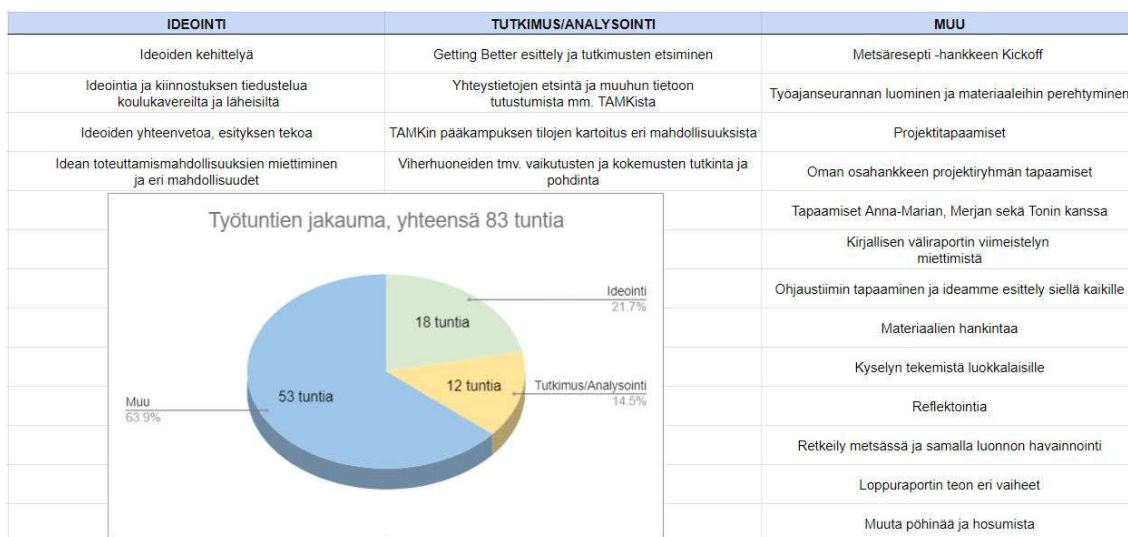
Ajalla 1.2.2023 - 18.5.2023	
<u>Ryhmän tapaamiset</u>	13 h
<u>Osahankkeen palaverit</u>	12,5 h
<u>Ideointi</u>	12,5 h
<u>Tamkiin tutustuminen ja kierros</u>	3 h
<u>Luontoympäristöön tutustuminen</u>	5 h
<u>Tiedonhaku ja aineistoihin tutustuminen</u>	9,5 h
<u>Markkinointisuunnitelma ja asiakaspolku</u>	12 h
<u>Esityksiin valmistautuminen</u>	4 h
<u>Loppuraportti</u>	10 h
<u>Yhteensä:</u>	81,5 h

KUVA 7. Työaika taulukkomuodossa. Tarkempi työaika raportin liitteissä.

7.3 Berfin Üstün

Projektiin käytetty työaikani oli 19.5.2023 asti noin 83 tuntia. Suurin osa ajasta kului erilaisiin tapaamisiin, tiedonhankintaan sekä loppuraportin tekoon. Työskentelyni oli hyvinkin jaksottaista ja välillä hyvin epätasaista. Kuitenkin koen onnistuneeni työskentelyssä. Työajanseuranta aiheutti minulle vaikeuksia ja jouduinkin projektin loppupuolella tekemään suuren työn, jotta sain varmasti seurannan suhteellisen ajan tasalle ja luotettavaksi.

Olisin toivonut pääseväni mukaan metsäretkelle ja osa tapaamisista jäi valitettavasti välistä mm. edustajiston kokouksen takia ja muiden luottamustoimitehtävien osuttua samoille ajoille. Tavoitteenani oli suurempi määrä opintopisteitä ja jotenkin olin ymmärtänyt, että olisimme mahdollisesti päässeet toteuttamaan ideamme jo käytännössä. Se olisi mahdollisesti lisännyt motivaatiotani varsinkin huhtikuussa, jolloin tunnit jäivät aika vähäisiksi.

KUVA 8. Työajan osiot kuvailtuna ja ympyräkaaviossa. Tarkempi työaika raportin liitteissä.

8 ARVIOINTI

8.1 Lilli Koivula

Mitä opin

Rohkeutta ottaa selvää ja kontaktoida eri tahoja. Ideointia riemastuttavan erilaisen ryhmän jäsenten kanssa. Suurin syy tähän projektiin osallistumiselle olikin juuri eri alojen opiskelijoihin tutustuminen ja monialaisen tiimin kanssa työskentely.

Oman osahankkeemme arviointi

Viihtyisyyden lisääminen opetustiloissa ja koulun yleisissä tiloissa on huomattavan tärkeää, vaikka saattaa ensisilmäyksellä tuntua vähäpätöiseltä ja päälleliimattulta ylimääräiseltä kuluerältä.

Minulla on 15 vuoden kokemus yrittäjänä ja vaikka oman yritykseni työstä tehtiin 70 % hitsausmaski päässä, havaitsin tilojen viihtyisyyden hyvin selkeästi nostavan tehokkuutta ja työmotivaatiota. Ehkäpä juuri se toimi myös työntekijöitä houkuttelevana elementtinä ja minun oli aina helppo löytää työntekijöitä, vaikka palkkataso ei ehkä ollut se kaikkein houkuttelevin ja monet muut yritykset tuskailivat hakijoiden vähäisyyden kanssa.

8.2 Kai Kalliola

Mitä opin

Projektin aikana oppi paljon tutkittua tietoa luonnon vaikutuksesta hyvinvointiin ja tätä tuli tarkasteltua myös henkilökohtaisella tasolla metsässä kulkiessa ja omaa luontosuhdettaan pohtiessa. Myös Tampereen ammattikorkeakoulun ja Sitran toimintatavat tulivat tutummaksi. Suurin anti oli kuitenkin kokemus projektimuotoisesta työskentelystä monialaisen tiimin kanssa, josta on varmasti hyötyä myös jatkossa.

Oman osahankkeemme arviointi

Mielestäni ryhmämme teki erittäin hyvää työtä idean tuottamisessa ja sen jatkojalostamisessa. Jälkikäteen tarkasteltuna työtunteja olisi voinut käyttää tehokkaamminkin, mutta lopputuoksestamme on hyvä jatkaa käytännön toteutukseen. Ryhmämme toimi hyvin yhteen, kommunikaatio toimi ja jäsenet täydensivät toisiaan. Harmittamaan jäi projektin kiireinen aikataulu ja sovittaminen yhteen ryhmän ja jäsenten ja heidän omien projektiansa kanssa sekä se, että osahanketta ei päässyt näkemään käytännön toteutuksena. Kuitenkin lopputulos on mielestäni erittäin hyvä teoriatasolla ja ryhmämme toiminnasta voi olla ylpeä.

8.3 Berfin Üstün

Mitä opin

Pääsin tutustumaan uusiin kivoihin ja erilaisiin henkilöihin. Lähdin itsekin projektiin mukaan sillä luonto mutta varsinkin monialainen työskentely kiinnosti minua. Sain siitä lisää kokemusta ja koen olevani jatkossa luottavaisempi toimimaan monialaisessa työryhmässä ja osaan tunnistaa heikkouksiani paremmin.

Oman osahankkeemme arviointi

Onnistuimme mielestäni hyvin osahankkeemme ideoinnissa ja loppuraportin tekemisessä. Olen tyytyväinen kaikkeen saamaani uuteen tietoon ja osaamiseen mutta olisin halunnut vielä itsekin päästä toteuttamaan Viherhuonetta TAMKin tiloihin. Tulevaisuudessa onkin mielenkiintoista nähdä, miten hanke etenee.

Oma työtuntien käyttöni olisi voinut olla usein tehokkaampaa ja tasaisemmin jaoteltua. Kuitenkin oma kiireellinen aikatauluni ei aina joustanut ja myös osahankkeemme sisällä useimmiten menot menivät päällekkäin. Siitä huolimatta oli mukava työskennellä osana tätä ryhmää ja kommunikaatio oli iloista ja kannustavaa.

9 LÄHTEET

Hakanen, J. & Työterveyslaitos. 2011. Työn Imu. Helsinki: Työterveyslaitos.

Mäkikangas, A. & Hakanen, J. 2017. Tykkää työstä. Työhyvinvoinnin psykologiset perusteet. Jyväskylä: PS-Kustannus.

Otala, L. (Viro). 2018. Ketterä oppiminen. Keino menestyä jatkuvassa muutoksessa. Meedia Zone.

Tyrväinen, L. & Lanki, T. & Sipilä, R. & Komulainen, J. 2018. Duodecim-lehti, vuosi 2018, numero 13. Noudettu osoitteesta Lääketieteellinen aikakausikirja Duodecim: <https://www.duodecimlehti.fi/duo14421>.

Viitala, R. 2021. Henkilöstöjohtaminen – Keskeiset käsitteet, teoriat ja trendit. Helsinki: Edita.